

Sevgili Nesin Vakfi Dostlari,

Çok kisitli olanaklarla çok güzel seyler yapıyoruz. Üstelik her şeyin kötü olduğu bir ortamda... Övünmek gibi olmasın...

Çocuklar ne kadar neseli orada! Onbinlerce kitabı olan koskocaman bir kütüphane, kocaman bir yüzme havuzu, kocaman bir seramik atölyesi, kocaman bir tiyatro salonu, kocaman bir marangoz atölyesi, basketbol ve voleybol sahaları, ping pong masası (olması gereken boyutlarda), geleceğin mühendisleri için ayrı bir mekan (mekano odası), okuma ve çalışma salonları, iki piyano, bir bilgisayar odası, internet olanagi, ünlü Türk ressamlarının özgün yapıtlarıyla süslenmiş kocamaaaan bir oturma salonu, çocukların duvar resimleriyle süslenmiş oyun odaları, her çocuğa tam tesekküllü özel bir oda, çeşit çeşit ve yüze yakın meyve ağacı ve koyunlar, kuzular, koçlar, inekler, tavsanlar, hindiler, tavuklar, bildircinler, ördekler (komsunun ama olsun!), kediler ve her çeşit hasarat ve kavak ağaçlarının ortasından geçen sivrisineksiz bir dere ve o derenin kurbagalari ve kavaklarda bütün gece sabaha dek dur durak bilmeden sakiyan bülbüller ve otuz bes çocuk, dayagin, azarin, siddetin, hor görmenin, küçük düşürmenin ve tehditin olmadığı özgür bir ortamda bir arada ve alabilidine temiz bir havada...

Büyük burjuva çocuklarının bile böyle geniş olanakları yoktur.

Devlet sokaktaki çocuklarına sahip çıkamazken, biz, en kötü koşullarda yasama baslayanlara en iyi olanakları sunuyoruz.

Bir sonraki hedefimiz bahçeye bir çift sülün almak. Sadece keyif ve caka için... Bahçede salına salına dolasan bir çift sülün düşünün... Güzel olmaz mı?

Bu da hedef mi!.. Asil hedef Aziz Nesin İlköğretim Okulu!.. Bir milyon dolar gerekiyor okul için. Para değil aslında. Nedir ki bir milyon dolar! Ama yok. Gene de iyi bir haber: Tanımadığımız bir dost, adını vermek istemiyorum, belki istemez, 10.000 dolar bağışlamış. Böylece İlköğretim Okulu parası 65.000 dolara yaklaştı.

Apayrı bir dünya Nesin Vakfi. Gelin görün. İşte size bir fırsat:

5 Mayıs Cumartesi günü geleneksel mayıs piknigimiz olacak. Piknik öğle saatlerinde, 1-2 gibi baslar, geceye dek, kimileyin sabaha dek sürer. Tüm dostlarımızı bekleriz.

Saat 12'de AKM'nin önünden minibüs kaldıracagız.

Her ne kadar o gün Vakıf'ta yiyecek ve içecek olursa da, her yıl artan dostlarımızı ağırlamaya gücümüz yetmiyor. Kısaca, "pikniginizi yanınızda getirin" demek istiyorum...

Bu mektuplarımda çocuklarımızdan pek söz etmedim dikkatinizi çekmiştir. İki nedenden. Birincisi onlara duyduğum saygıdan. Onlar birer nesne değil ki, kişiliklerini, zaafalarını, iyi ve kötü yanlarını yüzlerce kişinin önüne sererim. İkinci neden, Nesin Vakfı'ni bir aile olarak düşünmemden. Geniş bir aile. Ve elbette klasik anlamda bir aile değil. Ama yüzdeyüz bir yuva ve biraz da bir aile. Ailemizin sorunlarını - her aile gibi - kendi içimizde çözeriz.

Elbette çocuklarımızın başarılarından söz etmek isterim, ama on aylık çocuğunun geçenlerde "mama" dediğini, dolayısıyla bir dahi olduğunu bütün mahalleye anlatan anababalara benzemek istemem.

Büyük bir başarıyı seve seve paylaşıyorum. Örneğin en küçüğümüz bes yasında İrem iki dakika konuşmadan durabilirse, ay basını beklemez, hemen yazarım.

Gelelim yeniliklere...

En önemli, en kalıcı yenilikten başlayayım: Aziz Yengin dostumuz Nesin Vakfı'na geniş bir daire bağışladı. Dersaneye giden lise öğrencilerimiz bundan böyle o dairede oturacaklar. Nesin Vakfı çocukları adına Aziz Yengin'e tesekkür ederim.

Kuluçkaya yatırdığımız hindilerin altından otuz dört hindi civcivi çıktı! Hindi civcivlerinin yasama olasılığı düşük olduğundan balıkyagıyla besliyoruz civcivleri. Hepsinin agzına her aksam bir balıkyagi...

Hindilerin altına onlara çaktırmadan tavuk yumurtası da koyduk. Otuz tavuk civcivi çıktı. Civcivler hindileri anaları sanıyor. Hindiler de onları yavruları sanıyor..

Civcivler memnun, hindiler memnun, biz memnunuz.

Bir dahaki sefere Mercedes'in altına yumurta koyacagız.

Pazardan yumurta almayacagımız zaman yakındır.

Bir kuzumuz daha doğdu. Bu yıl altıncısı... Koyu kahverengi. Emektar koçumuzun en son numarası, bundan böyle de başka numarası olmayacak, olamayacak... Yaslanan ve artık görevini ifa etmekte zorlanan damızlık koçumuz ne yazık ki sizlere ömür, kesilmiş...

Son numarayla 33'e yükselen koyunlarımızın sayısı, dün ikisinin daha kesilmesiyle 31'e indi. Koyunlarımızın tanesini 125 milyona satmışız.

Tavsanlarımız çoğalmış. Otuz kadar vardır herhalde.

Mercedes'in sütü bol. Memelerini sallaya sallaya kimseyi umursamadan dolaniyor bahçede. Gören Vakıf Yöneticisi filan sanır.

Milenya olaganüstü güzel bir hayvan oldu. Piril pilir tüylü, adaleli, soylu bakisli, tehditkar boynuzlu. Kendisine ancak kaçamak bakisler fırlatabiliyoruz. Anasının iki misli oldu daha simdiden (18 aylık.) Simdilik Vakf'a sigiyor. Muhtimizdeki bogalari gözü tutmadigından veterinerde döllandirdik. Bakalım ne çıkacak, merakla bekliyoruz, gün

sayıyoruz.

Cilveli ise daha çocuklugunu yasiyor. Sevilmek, simarmak için can atiyor. Geçenlerde "mama" dedi.

Cevizliğimizi animsiyor musunuz? Yirmi yıl sonra para getirsin diye 22 dönümlük bir arazimize 220 adet ceviz fidanı dikmistik bundan bir buçuk yıl önce. Geçen yaz on adet ceviz (meyvesi) almış, ancak o on adet cevizi yoksul Türk halkına çaldığımızdan bir tanesini bile yiyememistik (aslında yemeyip müzemize kaldıracaktık ilk cevizleri.) Bu yıl, daha simdiden, 151 tane ceviz çıkmış. Ye ye bitmez... Son birkaç hafta boyunca bahçemizi ektik. Domates, patlıcan, biber, salatalık, fasulye, çilek, çeşitli süs bitkileri, akasya, çınar, asma, sarmasik... Daha kavun, karpuz, kabak, salata, patates, havuç ve İrem için makarna dıkeceğiz.

Bütün işlerde çocuklar da çalışır. Biliyorsunuz.

23 Nisan'da Tiyatro Salonumuzun açılışını yaptık. Çok satafatlı oldu. Salon doldu tasti. Kahkaha, hüzün, gözyaşı, alkis... Bale, pandomim, san, piyano, keman, tiyatro, siir... Nesin Vakfı çocuklarının hazırladığı yirmi dakikalık oyun gecenin en dikkat toplayan gösterisiydi. Salonun içmimarlığını üstlenen Ülkü Dölen'e ve salonu finanse eden Berksan ve Yüksel Atakan çiftine ödülleri verdik. Gösteriden sonra kokteyl oldu, ardından seramik atölyemiz gezildi. Daha sonra uçurtma uçurduk. İpini koparan gitti, sanki uçurtmaları kafesten çıkarıp çıkarıp salıyorduk... Aksamın son isiklarında top oynadık. Kaledeydim. Birinci suttan kaçamadım, böğümle kurtardım. İkinci sutu kurtarmak için bacagımı kirip ayak liflerimi koparmam gerekiyordu. Gerekeni yaptım. Sonra ameliyat oldum. Hiç bu kadar güzel bir toplanti düzenlememistik. İşte bu ayın haberleri.

5 Mayıs'ta görüşmek üzere.... Nesin Vakfı'ndan kucak kucak sevgiler.

Ali Nesin

Nesin Vakfı Yönetmeni